

Da Ingemann blev moderne. Forfatter: Liv og Værk.

Hvor får de det fra, forfatterne, alle de historier, der ender på papir og udkommer i bogform?

Tag nu B. S. Ingemann, hvis morgensange vi jo nærmest kan udenad: I østen stiger solen op, Nu titte til hinanden m.fl. Men hovedparten af hans forfatterskab består faktisk af fortællinger, noveller og romaner. Og rigtig mange af dem!

En egentlig selvbiografi blev det dog aldrig til! Det skortede ellers ikke på opfordringer; men Ingemann vægrede sig. Han udtalte, at han kedede sig, når han skulle fortælle om sig selv, og så ville andre jo også kede sig, mente han. Selverkendelse? Tja!

I en stor del af forfatterskabet har han hentet sit stof fra Danmarks glørværdige fortid. Ja, sådan én mente B. S. Ingemann, at vi havde haft! Men i midten af 1800-tallet sker der noget. Ingemann går hen og bliver moderne!

I 1852 udkom den store roman **Landsbybørnene**. Ingemann kaldte den en nytidsroman, der, som næsten alt hvad han rørte ved, blev en stor succes. Den er foreløbig udkommet i 13 oplag plus 2 skoleudgaver. Og så er den selvfølgelig også med i Ingemanns samlede skrifter.

Landsbybørnene er ikke selvbiografisk; men i romanen bruger Ingemann så at sige hele sit liv ~ fra barndom over ungdom til voksenliv. Han bruger personer han har kendt, omgivelser han levet i og ikke mindst bruger han sin store dannelsesrejse ~ den 1 og 1/2 år lange tur ned gennem Europa til Italien og tilbage igen.

Hvor meget af det højdramatiske stof i **Landsbybørnene** havde han selv oplevet, og hvad var ”bare” fri fantasi?

Ud over **Landsbybørnene** skal vi også kigge bag om den lille roman **Den stumme Frøken** fra 1850 og kort komme ind på Ingemanns grønlandske roman **Kunnuk og Naja**, der udkom i 1842.